

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. เด็กที่อยู่ในระดับชั้นเรียนต่างกัน รับรู้ความเป็นจริงในภาพยนตร์ชุดขบวนการไบโอแมนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในบางประเด็นของเนื้อเรื่อง (ดูตารางที่ 3,12) กล่าวคือ เด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระบุว่าเด็ก ๆ ในเรื่องขบวนการไบโอแมนมีชีวิตความเป็นอยู่เหมือนกับเด็กญี่ปุ่นในชีวิตจริงมากกว่าเด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระบุว่า เหตุการณ์ที่ยังเป็นแล้วมีลำแสงออกมาอย่างในเรื่องขบวนการไบโอแมน เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นในชีวิตจริงในอนาคตข้างหน้าได้มากกว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "เด็กในระดับชั้นเรียนต่างกันรับรู้ความเป็นจริงในภาพยนตร์ชุดขบวนการไบโอแมนต่างกัน" ส่วนการรับรู้ความเป็นจริงเกี่ยวกับประเด็นการใช้ประโยชน์จากข้อคิดและความรู้ที่ได้จากการชมภาพยนตร์ชุดนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยนี้สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1.1 เด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระบุว่าเด็ก ๆ ในเรื่องมีชีวิตความเป็นอยู่เหมือนเด็กญี่ปุ่นในชีวิตจริงมากกว่าเด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาจเป็นเพราะว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีอายุมัธยม 9 ปี ยังมีความคิดเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (egocentrism) ดังที่ Piaget (Quoted in Elkind, 1978) ได้อธิบายไว้ว่า เด็กจะเชื่อในสิ่งที่ตนเองมองเห็น คิดว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นจริง จากข้อมูลที่เสนอไว้ในตารางที่ 19 และ 20 บอกได้ว่า เด็กเห็นว่าเรื่องนี้เป็นการแสดงเท่านั้น (172 คน จาก 180 คน) เมื่อให้เด็กประเมินว่า เด็กในเรื่องมีความเป็นอยู่เหมือนเด็กญี่ปุ่นในชีวิตจริง สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่เด็กเห็นว่าเป็นเรื่องจริง แต่เป็นการแสดงที่เหมือนจริง ดังนั้น เด็กเล็งจึงเชื่อว่า ตัวแสดงเด็ก ๆ ในเรื่องมีชีวิตความเป็นอยู่เหมือนเด็กญี่ปุ่นในชีวิตจริงมากกว่าเด็กโต นอกจากนี้ในหนังสือแบบเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 หน้า 205-212 มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ยังไม่มี

เนื้อหาเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น ฉะนั้นเด็กในชั้นประถมปีที่ 6 จึงน่าจะมีความรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่นมากกว่าเด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สิ่งนี้น่าจะส่งผลการต่อการรับรู้เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศญี่ปุ่น ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lyle and Hoffman (Quoted in Liebert et al. 1982 : 77) ที่พบว่าเด็กเกรด 1 รับรู้ว่าตัวแสดงในโทรทัศน์ เหมือนคนในชีวิตจริงมากกว่าเด็กเกรด 6 และเกรด 10 นอกจากนี้มีงานวิจัยของ Greenberg and Reeves (1976) ที่พบว่าเด็กเกรด 4 รับรู้ความเป็นจริงในรายการโทรทัศน์ว่าเป็นจริงได้ในระดับที่สูงกว่าเด็กเกรด 5

1.2 เด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รับรู้ว่า การยิงปืนแล้วมีลำแสงออกมาอย่างในเรื่องขบวนการไบโอแมน เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นในชีวิตจริงในอนาคตได้มากกว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พบผลเช่นนี้ ผู้วิจัยพิจารณาได้ดังนี้คือ ในด้านการเรียนรู้ทางสังคม เด็กโตมีการรับข่าวสารมากกว่าเด็กเล็ก เนื่องจากเด็กโตมีการปะทะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมากกว่าเด็กเล็ก โดยเฉพาะข่าวสารเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ จึงทำให้เด็กโตมีความเชื่อในวิทยากรก้าวหน้ามากกว่าเด็กเล็ก (สุกัญญา ตีระวนิช 2526 : 48) ดังเหตุผลที่เด็กตอบว่า "โลกวิวัฒนาการมากขึ้น" เนื่องจากเด็กโตติดตามข่าวสารต่าง ๆ และทราบว่าการผลิตปืนแสงเลเซอร์ที่ใช้ผ้าตัดได้ ขณะที่เด็กเล็กสนใจข่าวสารน้อยกว่าจึงทำให้ทราบข่าวสารน้อยและสิ่งนี้น่าจะส่งผลการต่อการรับรู้ความเป็นจริง

1.3 เด็กในระดับชั้นเรียนต่างกันรับรู้ความเป็นจริงไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยอภิปรายดังนี้

1.3.1 ด้านเกี่ยวกับตัวแสดง (ดูตารางที่ 3,4) ในการรับรู้ ปกติคนเรามักเกิดการรับรู้ได้โดยไม่ต้องสัมผัสกับสิ่งเร้าทั้งหมด เนื่องจากประสบการณ์ที่คนเราได้รับจากการรับรู้และเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมสะสมกันเรื่อยมาจนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจได้ทันที แม้ว่าจะสัมผัสสิ่งเร้าเพียงบางส่วนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้การจัดระเบียบของสิ่งเร้าทำให้มองเห็นภาพส่วนรวมได้ชัดเจน ในการแปลความหมายมักคำนึงไปกับการรับสัมผัสเสมอ ถ้าเราถูกเร้าด้วยสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน เราก็มักแปลความหมายโดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่เราเคยพบเห็นมาแล้ว (จำเนียร ช่างโชติ 2515) และมีการสรุปเหมารวมเอาเอง หรือสรุปภาพพจน์ของกลุ่มบุคคล (Stereotype) กล่าวคือ เมื่อผู้รับรู้รับสิ่งเร้าหรือสิ่ง

ชี้แนะทางกายภาพ หรือพฤติกรรมมาแล้ว ก็พยายามจะกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ให้บุคคล หรือ กลุ่มต่าง ๆ เป็นการศึกษารวบรวมยกกลุ่มไป ทั้ง ๆ ที่รับสิ่งเร้าเข้ามาไม่เพียงพอ กลุ่มเครือ หรือไม่แน่นอน (แสงสุรีย์ สำอางค์กุล 2528 : 124) ภาพพจน์ของกลุ่มบุคคลเป็นเพียงสิ่งที่ ประมาดเอาเองและไม่ได้ออกความจริงทั้งหมดเกี่ยวกับแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละคน เป็นไปไม่ได้ที่ คนเราจะรู้ทุกสิ่งทุกอย่างของแต่ละบุคคล ภาพพจน์จะเป็นทางลัดที่นำไปสู่การกำหนดลักษณะต่าง ๆ เกี่ยวกับคนหรือกลุ่มบุคคล และจัดระเบียบให้กลายเป็นรูปแบบของการคาดหวังและตอบสนองต่อ บุคคลหรือกลุ่มราวกับว่าได้เป็นเช่นนั้น ดังนั้นการตอบสนองต่อบุคคลอื่นจึงเป็นไปในลักษณะภาพพจน์ ที่เราคาดหวังไว้ (Harvey , 1981 : 307) ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแสดงมนุษย์ไบโอแมน และ คอกเตอร์มัน เป็นบุคคลที่ผิดไปจากคนธรรมดา ไม่มีชีวิตจริง คงมีแต่ลักษณะพฤติกรรมที่พอจะ เปรียบเทียบได้กับบุคคลในชีวิตจริง มนุษย์ไบโอแมนก็เปรียบได้กับทหารในชีวิตจริง ส่วนคอกเตอร์มัน ก็เปรียบได้กับโจรในชีวิตจริง เนื่องจากเด็กอาจจะรับรู้ภาพพจน์ทหารว่า คอยป้องกันประเทศ ช่วยเหลือคน ต่อสู้กับศัตรู กล้าหาญ แข็งแรง อุดม ส่วนโจรเป็นคนที่ทำความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ขโมยของผู้อื่น โหดเหี้ยม จากข้อมูลที่ปรากฏในงานวิจัยพบว่าเด็กต่างก็รับรู้ตัวแสดงทั้งสองมี ลักษณะดังกล่าว (ดูจากเหตุผล ภาคผนวก) ซึ่งเป็นภาพพจน์ของทหารและของโจรที่เด่นชัด เป็นการสรุปเหมารวมกับคนเป็นกลุ่ม ๆ และนำไปสรุปกับตัวแสดง จากเหตุผลดังกล่าวมานี้จึง น่าจะทำให้เด็กในระดับชั้นเรียนต่างกัน มีการรับรู้ความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวแสดงไม่แตกต่างกัน

1.3.2 ด้านเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง (ดูตารางที่ 7,8,9,10,11,14,15) จากการพิจารณาเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องจะเห็นได้ว่า มีเนื้อหา เข้าใจตรงเรื่องค่อนข้างเกินความจริง และมีความเพ้อฝัน ไม่สามารถเกิดขึ้นในชีวิตจริงอย่าง แน่แน่นอน (ดูจากตารางที่ 1 ข้อที่ 5,7) ซึ่งเป็นการยืนยันว่าเด็กเห็นว่าไม่มีความเป็นจริง ผล การวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บำรุงสุข สีหอำไพ (2518) และสุกัญญา ตรีวนิช (2526) ที่พบว่า เด็กทุกชั้นเรียนเชื่อว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องไม่สามารถเกิดขึ้นในชีวิต จริง ฉะนั้นเด็กที่เรียนในระดับชั้นเรียนต่างกันของกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย จึงรับรู้ความเป็นจริง เกี่ยวกับเหตุการณ์ในภาพยนตร์ชุดขบวนการไบโอแมนไม่แตกต่างกัน

1.3.3 ด้านการใช้ประโยชน์จากข้อคิดและความรู้ที่ได้จากภาพยนตร์ ชุดนี้ (ดูตารางที่ 16-18) จากผลการวิจัย (ตารางที่ 1 ข้อที่ 8,9,10) จะเห็นได้ว่า เด็กที่ เรียนในระดับชั้นเรียนต่างกันรับรู้การใช้ประโยชน์จากข้อคิด ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และ

ความรู้รอบตัวที่ได้จากในเรื่อง ระดับปานกลาง อาจเนื่องจากเด็กเห็นว่า ภาพยนตร์ชุดนี้เป็น ภาพยนตร์ที่ให้ความบันเทิงสนุกสนานมากกว่าให้ความรู้ข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นเป้าหมายของภาพยนตร์ ชุดนี้ ก็จึงเห็นได้จากเหตุผลที่เด็กตอบว่าชอบดูเรื่องนี้ เพราะสนุกเพลิดเพลิน (ดูภาคผนวก) เช่นเดียวกับที่ บำรุงสุข สีทออำไพ (2518 : 201) กล่าวว่าโทรทัศน์ดูเหมือนจะให้แต่ความสนุก เพลิดเพลินมากกว่าความรู้และดูเหมือนจะให้ความเพลิดเพลินมากกว่าความเป็นจริง นอกจากนี้เนื้อ เรื่องโดยทั่วไปเป็นเรื่องไกลตัวเด็ก ไม่พบในชีวิตประจำวัน ทำให้การรับรู้ในแต่ละระดับชั้นเรียน เป็นไปในทำนองเดียวกัน ด้วยเหตุนี้เด็กที่เรียนในระดับชั้นเรียนต่างกัน จึงรับรู้ความเป็นจริงในแง่ การใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงไม่แตกต่างกัน

2. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกันรับรู้ความเป็นจริงในภาพยนตร์โทรทัศน์ชุดชวณการไบโอแทนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ด้านเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่อง แต่รับรู้ไม่แตกต่างกันในด้านเกี่ยวกับตัวแสดง และการใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง (ตารางที่ 3-18) ข้อค้นพบนี้สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงรับรู้ว่า เหตุการณ์ในเรื่องบางเรื่อง เป็นจริงหรือเป็นไปได้มากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ (ดูจากตารางที่ 1, 8, 10-12) ด้วยเหตุที่การรับรู้ของบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความเชื่อของบุคคลที่เก็บสะสมมาซึ่งอาจได้มาจากประสบการณ์ตรงหรือ ประสบการณ์ทางอ้อม ดังนั้นที่พบผลวิจัยนี้ น่าจะเนื่องจากเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ได้รับประสบการณ์ข่าวสารข้อมูลจากการใช้สื่อมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ทั้งนี้ผู้ปกครองของเด็กมีฐานะและระดับการศึกษาสูง สามารถจัดหาสื่อที่จะให้ความรู้ประสบการณ์แก่เด็กได้มากกว่าผู้ปกครองของเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ก็จึงเห็นได้จากข้อมูลภูมิหลังของ ครอบครัวของเด็กสองกลุ่มนี้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ที่บ้านมีเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ จำนวน 71 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ไม่มีบ้านใดที่มีเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ การใช้สื่อต่าง ๆ ดังกล่าว จึงมีผลให้เด็กมีประสบการณ์ต่างกัน และพัฒนาเป็นความคิดความเชื่อเกี่ยวกับ เทคโนโลยีที่ทันสมัยต่างกัน กล่าวคือ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง เชื่อว่ามีหุ่นยนต์ทำงานได้อย่างมนุษย์และมนุษย์สร้างบ้านบนดวงดาวได้ มีความเชื่อมั่น

ในเทคโนโลยีมากกว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ (สุกัญญา ตีระวนิช 2526 : 42) คงจะเห็นได้จากเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างตอบว่า "มนุษย์วิวัฒนาการแล้ว" "อยู่ไม่อาจทำได้" "วิวัฒนาการอาจไปไกล" "อาจมีคนคิดสร้างขึ้นมา" "วิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้าขึ้น" นอกจากนี้แล้วสภาพแวดล้อมทางบ้านของเด็กย่อมต่างกัน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ย่อมจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ได้ดีกว่าและมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ อาทิเช่น การจัดของเล่นให้เด็กเล่น การพาเด็กไปเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ การส่งเสริมด้านการอ่าน การตอบคำถามให้ความกระจ่างแก่เด็ก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมส่งผลให้เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงรับรู้ถึง เหตุการณ์ในเรื่องเป็นจริงหรือเป็นไปได้มากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

2.2 เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกันรับรู้ความเป็นจริงในด้านตัวแสดง เหตุการณ์ และการใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยนี้ผู้วิจัยอภิปรายดังนี้

2.2.1 เกี่ยวกับตัวแสดง (จากตารางที่ 3-5) สามารถอภิปรายได้ว่าในการรับรู้ หากสิ่งเรานั้นเป็นสิ่งเร้าที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน เรามักจะเทียบเคียงกับสิ่งที่เราเคยมีประสบการณ์มาก่อนและตัดสินใจไปในแนวนั้น ในการวิจัยนี้เด็กจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงและต่ำ ต่างก็ไม่เคยทราบข่าวหรือประสบการณ์ได้พบเห็นตัวมนุษย์ไบโอแมนหรือดอกเตอร์มัน เนื่องจากไม่มีในโลก คงเทียบเคียงกับลักษณะพฤติกรรมได้ว่ามีลักษณะเหมือนทหารและโจรในชีวิตจริงได้เหมือนกัน เพราะเด็กทราบลักษณะพฤติกรรมดีอยู่แล้ว เด็กถูกสอนว่า โจรมีพฤติกรรมอย่างไร ทหารมีพฤติกรรมอย่างไร เด็กจะเกิดการเทียบกับพฤติกรรม เนื่องจากการเกิดเรียนรู้ถึงพฤติกรรมดังกล่าวของตัวแสดง ดังนั้นเด็กจึงสรุปเป็นภาพพจน์ที่ค่อนข้างแน่นอนเป็นการตีความให้ใกล้เคียงกับสิ่งที่มีอยู่เดิม ค่าคะแนนการรับรู้จึงไม่แตกต่างกัน

2.2.2 เกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่อง (จากตารางที่ 7,9,14,15) จากการพิจารณาเหตุการณ์ในเรื่องจะเห็นได้ว่า ล้วนเป็นเหตุการณ์ที่เกินความจริง เพื่อผันจากค่าคะแนน (ในตารางที่ 1 ข้อ 4,5,7) บ่งชี้ว่าเด็กจากครอบครัวที่มีสถานภาพทาง

เศรษฐกิจและสังคมสูงและต่ำ รับรู้ว่าไม่มีความเป็นจริง หรือมีความเป็นจริงน้อยอย่างแน่นอน ดังนั้นจึงรับรู้ไม่แตกต่างกัน

2.2.3 เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากข้อคิดและความรู้ที่ได้จากการดูเรื่องนี้ (ตารางที่ 16, 17, 18) เนื่องจากเด็กจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงและต่ำ 59.4% เห็นว่า ภาพยนตร์ชุดนี้ให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนานเป็นสำคัญ ดังนั้นค่าคะแนนการรับรู้จึงอยู่ในระดับปานกลางและไม่แตกต่างกัน

3. เด็กชายและเด็กหญิง รับรู้ความเป็นจริงในภาพยนตร์ชุดขบวนการไบโอแมนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ในด้านเกี่ยวกับตัวแสดง (ดูจากตารางที่ 1, 3) โดยที่เด็กหญิงรับรู้ว่ามีมนุษย์ไบโอแมน ทั้ง 5 คน มีชีวิตเหมือนทหารในชีวิตจริงมากกว่าเด็กชาย นอกจากนี้การรับรู้ของเด็กชายและเด็กหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อเด็กหญิงรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพทหารแล้วสร้างภาพจน์เกี่ยวกับทหารแตกต่างจากเด็กชาย โดยที่เด็กชายบอกว่าอาชีพทหารเป็นอาชีพที่อยากเป็นมากที่สุด (สัปดาห์ที่ 2526: 33) นอกจากนี้เพศชายต้องรับหน้าที่เป็นทหาร ดังนั้นเด็กชายจึงมีความเกี่ยวข้องกับทหารมากกว่าเด็กหญิง และเนื่องจากวัยนี้เป็นวัยของการจับกลุ่มเพศเดียวกัน ครอบบาททางเพศของคนในสังคม เด็กชายจึงน่าจะให้ความสนใจกับทหารมาก कुछหลาย ๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับทหารประกอบกัน มิได้คู่แต่พฤติกรรมเพียงบางอย่างของทหารดังเช่นเด็กหญิง อาจจะใส่ใจเป็นพิเศษ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงน่าจะทำให้เด็กชายมองภาพทหารในความเป็นจริงได้ชัดเจนกว่าเด็กหญิง เด็กชายจึงรับรู้ว่ามีมนุษย์ไบโอแมนทั้ง 5 คน มีชีวิตเหมือนทหารในชีวิตจริงน้อยกว่ากลุ่มเด็กหญิง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Greenberg (1972 : 13) ที่พบว่ากลุ่มคนผิวขาวที่รู้เรื่องเกี่ยวกับคนผิวดำในทางโทรทัศน์น้อย จะเชื่อว่า คนผิวดำในโทรทัศน์เหมือนกับคนผิวดำในชีวิตจริงมากกว่าคนที่รู้เรื่องมาก

จากผลการวิจัยครั้งนี้ บ่งชี้ว่า เพศมิใช่ตัวแปรที่ทำให้เกิดการรับรู้ความเป็นจริงในภาพยนตร์ชุดนี้แตกต่างกันมาก ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าการเปลี่ยนแปลงของสังคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในปัจจุบันเป็นเหตุให้บทบาทความคาดหวังของสังคม ที่มีต่อเพศชายและเพศหญิงเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เพศชายและเพศหญิงมีโอกาสในการได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน ทั้งข้อค้นพบของ บุญเคิม ไพเราะ (2519) ที่ได้ศึกษา สถานภาพและบทบาทของสตรีไทย

ซึ่งปรากฏว่าในปัจจุบันเพศหญิงมีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา ยิ่งกว่านั้น โดยธรรมชาติแล้ว ชายและหญิง ไม่มีความแตกต่างกันทางด้านสติปัญญา จึงเห็นได้ว่า ปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงมีสถานภาพและบทบาททางสังคม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีผลให้ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศในการศึกษาครั้งนี้มากนัก